

Ferrera

Calaf

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	Ferrera. s/n. 08280 Calaf.
Emplaçament	S'hi arriba per un camí que neix de la BV-1001 abans del km 2 o des del camí de Sant Sebastià.
Alçada:	761

Coordenades:

Latitud:	41.71653
Longitud:	1.49109
UTM Est (X):	374481
UTM Nord (Y):	4619404

Classificació

Número de fitxa	08031 - 114
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Conjunt arquitectònic
Estil / època:	Medieval Modern
Segle	XIV-XVII
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Tot i que encara es conserven gran part del conjunt, aquest es troba pràcticament en ruïna.
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BCIN
Europea – Atributs inspire:	National Monument Record – Defensa
Observacions protecció:	BCIN, Monument Històric. R-I-51-5220
Data aprovació:	dv., 22/04/1949 - 12:00
Número inventari	IPA: 652
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Difícil
Ús actual:	Sense ús

Titularitat	Privada
Titular:	08031A00700061
Autoria de la fitxa	Jordi Seró i Ferrer. IN SITU Patrimoni i Turisme
Data de registre de la fitxa:	dv., 20/11/2015 - 01:00

Descripció

Situat al cim d'un turó des d'on es veu una gran extensió de territori es troba aquest edifici que havia estat casa forta, i posteriorment una de les masies importants de la zona. Presenta alguns elements arquitectònics d'interès. Es troba en un estat de conservació deficient. Es tractava d'una edificació que tenia funció d'habitatge, i diverses construccions annexes que possiblement tenien funcions agrícoles i ramaderes. L'edificació principal està situada a la part més alta del turó, i es troba en un estat de conservació deficient, i amenaça en enderrocar-se en els pròxims anys. De planta rectangular, consta de planta baixa, i dues plantes de pis. Els murs estan fets amb petits carreus de pedra en filades horitzontals. La coberta que pràcticament no es conserva, era a dues vessants (est-oest), amb teula àrab. La façana d'ingrés s'orientava a l'oest, i presenta una entrada a la planta baixa amb brancals de pedra, llinda de fusta, i un arc de descàrrega. Les finestres que trobem repartides per aquesta façana, són de diferents tipologies, algunes amb llinda de fusta i brancals i ampit de pedra, altres amb brancals i llinda de pedra, sense ampit. Tot fa indicar que possiblement algunes d'aquestes finestres anteriorment tinguessin un regust gòtic, i que fossin desmuntades per algun motiu, restant actualment les existents. La façana nord, destaca per un gran contrafort, que apuntalava l'edifici en el pendent del terreny, i per la pèrdua d'una gran part de la façana, ja que es va esfondrar. A la part superior, encara es conserva una finestra amb brancals, llinda i ampit de pedra. La façana oest, té un senzill accés a la planta baixa, amb llinda de fusta. Destaca l'estructura semicircular d'un forn que sobresurt de la façana, i d'un cos rectangular, que podria correspondre pel tipus de carreus emprat, a una antiga torre o construcció anterior a l'existent. Just davant de l'entrada, hi trobem una cisterna, on a l'interior hi podem trobar les parets folrades amb rajola ceràmica. La façana sud, presenta diferents finestres senzilles repartides per la façana, i restes de petites edificacions a la planta baixa. A l'interior de l'edifici, cal destacar-hi el forn que en origen estava cobert per una volta de canó apuntada. A l'entorn hi podem observar diferents construccions en ruïnes amb funcions vinculades la ramaderia i la ramaderia.

Història

El lloc és citat el 1015 quan el bisbe Borrell de Vic va confiar el levita Guillem de Mediona, el territori de Calaf perquè el repoblés amb els seus tres puigs o llocs fortificats de Calaf, Calafell i Ferrera. Més tard estigué sota domini de la casa vescomtal de Cardona, que va donar part del seu territori a la canònica de Sant Vicenç de Cardona. Consta com a puig i lloc fortificat fins a finals del s. XV. Del s. XVI en davant fou habitat per una família cognominada Sala o els Sala de Ferrera.

Bibliografia

AA.VV. (1992). Catalunya Romànica. Vol. XIX. L'Anoia. Barcelona: Fundació Enciclopèdia Catalana.

